

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon

Estadis de Madrid

Que tirin a terra el Calderón em deixa indiferent, però el dia que enderroquin el Bernabéu sí que hi aniré a donar un cop de mà amb goma-2 o el que calgui.

PUGEN I BAIKEN

ESTHER GUERRERO
ATLETISME

L'atleta de Banyoles ha començat el 2017 amb molta força i ja s'ha regalat dos rècords de Catalunya en els 800 m; el segon, divendres a Madrid.

PAU GASOL
BÀSQUET

El pivot dels Sant Antonio Spurs va tornar a les pistes després d'un trencament en un dit, i ho va fer amb exhibició: 17 punts i 11 rebots.

SERGI LLULL
BÀSQUET

Va tornar a mostrar el seu lideratge incontestable i, amb una altra exhibició, va assegurar la classificació del Madrid per als quarts de l'Eurolliga.

BATERIA
FUTBOL SALA

Tota la mala fortuna del món per al brasilero del Barça, que divendres reapareixia després d'una llarga lesió i es va tornar a fer mal.

DE CAP

El cor dividit

Confesso que, respecte dels Jocs Olímpics d'hivern que es volen organitzar a Barcelona i la Cerdanya, tinc el cor dividit. Com a periodista i aficionat als esports de neu, no em podria fer més il·lusió que el Pirineu català fos l'escenari d'una competició esportiva tan important. El projecte és tècnicament viable, i aquells que diuen que no té lògica que un país mediterrani com el nostre organitzi uns Jocs d'hivern demostren que no hi entenen ni un borrall. De neu, n'hi ha, i si no neva, que tot pot passar, es fabrica i llestos. La candidatura també reuneix dues condicions molt valorades pel COI: la concentració dels escenaris i la proximitat de la subseu de neu (La Molina i Masella) amb una seu principal ubicada en una ciutat de renom internacional (Barcelona). Si per alguna

cosa patina la candidatura és per la falta d'una base d'esportistes de nivell, que s'hauria de generar a correu per poder guanyar alguna medalla i no fer el ridícul.

Marc Salgas PERIODISTA

Malament rai si el país ha d'avançar a còpia de muntar saraus com els Jocs

Però, com deia, tinc el cor dividit. Com a contribuent, arrufo el nas. En moments de crisi, apostar per un projecte amb un pressupost d'uns 1.500 milions d'euros –més els corresponents increments, que ja ens coneixem– em tira definitivament enrere. Posats a confessar, haig de

reconèixer que fa un temps no pensava igual. En aquest mateix diari vaig escriure que les comarques pirinenques “es mereixen” que hi pensem. I ho continuo pensant. Els Jocs sempre s'han vist com una oportunitat per fer inversions. Però si de debò en calen, que no ho poso en dubte, que no s'inventin projectes faraònics per fer-les. Es fan, i punt. Malament rai si el país ha d'avançar a còpia de muntar saraus.

També hem de tenir en compte que els Jocs d'hivern ara mateix no els volen ni a Oslo, la capital del país amb més medallistes de la història. Les ciutats reclamen un canvi de model, però aquí fem xuts endavant: que si primer el 2022, que si després el 2026 i que si ara el 2030. Anem marejant la perdiu, i tots sabem que és improbable que aquest projecte arribi a bon port.

OBSERVATORI

Periodisme i subjectivitat honesta

L'exdegà del Col·legi de Periodistes i exdirector de *Público* a Catalunya, Josep Carles Rius, ha publicat una magnífica radiografia de la Gran Depressió del 2008 i com va afectar la indústria dels mitjans de comunicació. *Periodismo en reconstrucción* (UB, 2016) és una de les reflexions més lúcides que, darrerament, s'han escrit sobre la crisi de la premsa i, sobretot, el desprestigi de la professió: vivim en època de postveritats i veritats interessades, però a la vegada de periodisme clientelar i submis a les estructures de poder.

S'ha perdut el respecte a la professió, també perquè ens ho hem guanyat de valent amb praxis que traspassen la línia vermella que, èticament, es teixeix entre el professional i la font d'informació. I les fonts ho saben. I es creuen amb el dret d'alliçonar uns professionals que, enlloc de ser un contrapoder, creuen que estan al servei del poder: polític, econòmic o esportiu. L'episodi que es va veure per televisió, amb un Luis Enrique encès i dèspota davant del periodista Jordi Grau (TV3) és un exemple més, aquest cop mediatitzat, del menyspreu que determinats personatges públics tenen a la professió. Grau no

Grau no va preguntar res que no toqués

va preguntar res que no toqués en aquell moment, fins i tot va ser prou condescendent amb el líder d'un equip que havia protagonitzat un nou ridícul europeu.

Per una banda, Lucho va actualitzar el “tú siempre negativo” de Van Gaal. Quantes vegades els periodistes hem estat els dolents de la pel·lícula injustament? Però quantes vegades ens hem rebel·lat quan això ha passat? Poques. L'evolució de molts cap a l'*infortainment* o el groguisme ens situa en una posició vulnerable per demanar respecte. Com ho volem fer si alguns es creuen figures divines capaces de predir el futur en cada tertúlia o es creuen amb el dret de marcar la política de fitxatges del club? El periodista ha de retornar a la praxi de la subjectivitat honesta per poder exigir a alguns líders d'opinió comprendre que, sense un contrapoder com la premsa, es fa difícil tenir una societat sana i una opinió pública lliure.

Per altra banda, n'estic segur que el club haurà tocat el crostó a l'entrenador culer. I més, sent ell una de les veus que més hauria d'entronitzar públicament els valors de l'entitat. Però aquesta no és la primera vegada que companys periodistes esportius són tractats com marionetes quan volen ser punyents amb l'asturià. Una derrota com la de París fa molt mal, i més a l'autoestima d'un guanyador nat com ell; però, no saber-se empassar l'orgull davant del periodista l'acaba fent encara més vulnerable davant d'una opinió pública culer que, si continua així, li acabarà demanant el cap en breu.

Xavier Ginesta PERIODISTA I
PROFESSOR DEL DEPARTAMENT DE
COMUNICACIÓ DE LA UNIVERSITAT DE VIC

AMOS DEL SEU SILENCI

“Mercedes volia un pilot que no posés gaires obstacles a Hamilton”

FERNANDO ALONSO Pilot

“M'agradaria tornar al Barça, però abans és clar que haig de triomfar a l'Ajax”

ANDRÉ ONANA Futbolista

“Espero que Guardiola pugui ser algun dia el seleccionador anglès”

PAUL SCHOLES Exfutbolista

“L'aventura en el Leicester ha estat meravellosa i la portaré sempre amb mi”

CLAUDIO RANIERI Entrenador